

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/552/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3713211508
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3713211508.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Emílie Zimovej, sudcu Mgr. Ivana Kubínyho a sudkyne JUDr. Gabriely Janákovéj v právnej veci navrhovateľa A. E. R., s.r.o., so sídlom F. 8, L., IČO: 35 831 154, právne zastúpený JUDr. E. Y., advokátom, Advokátska kancelária so sídlom F. 8, L., proti odporcovi J. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. L., P. XXXX/XX, o zaplatenie 551,16 Eur, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 15. januára 2014, č.k. 10C/261/2013-50, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom určil za neprijateľnú zmluvnú podmienku, podľa ktorej: „V prípade porušenia akejkoľvek povinnosti uvedenej v bode I písm. b/ alebo v bode 2 alebo v bode 3 dodatku k zmluve o pripojení SIM karta č. 8942102180010919969 zo dňa 9. 7. 2010 alebo v článku 3 bod 3.6 Všeobecných podmienok alebo v článku 5 bod 5.2 písmeno a/ až c/ Všeobecných podmienok, v dôsledku ktorej dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany podniku, je účastník povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. I tohto dodatku“ (výrok I.). Ďalej odporcovi uložil povinnosť zaplatiť istinu 219,22 eur spolu s príslušným úrokom z omeškania (výrok II.), vo zvyšku návrh zamietol (výrok III.) a odporcovi nepriznal náhradu trov konania (výrok IV.). Okresný súd vychádzal zo skutkových zistení o existencii zmluvy o pripojení z 9.7.2010 medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom, podľa ktorej sa navrhovateľ zaviazal aktivovať odporcovi vybraný program telekomunikačných služieb a zároveň predal odporcovi telefón za cenu 1 eur. Odporca sa v zmluve zaviazal užívať dohodnutý program služieb po stanovenú dobu a počas nej nedať príčinu na ukončenie zmluvného vzťahu. Pre prípad porušenia tejto povinnosti dohodli účastníci zaplatenie zmluvnej pokuty zo strany odporcu vo výške 331,94 eur. Na základe právneho posúdenia podľa § 44 ods. 1. v spojení s § 78 ods. 9 Zákona č. 351/2011 Z.z. ako aj podľa § 52 a násl. OZ okresný súd konštatoval existenciu povinnosti odporcu zaplatiť dlh na cene poskytnutých služieb vrátane úroku z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ v spojení s Nar. 87/1995 Z.z.

Čo sa týka nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty, tomuto nevyhovel, pretože výška zmluvnej pokuty nezohľadňovala kedy v rámci obdobia viazanosti dôjde k porušeniu povinnosti, a pretože bola dohodnutá na porušenie neurčitého okruhu povinností a výška pokuty nerozlišovala medzi ich intenzitou. V uvedených dôvodoch videl okresný súd dôvody neplatnosti dojednania o zmluvnej pokute a pre neplatnosť dojednania o zmluvnej pokute ako celku nepripustil možnosť jej moderácie na prípustnú výšku. Poukázal aj na to, že prípadná moderácia výšky zmluvnej pokuty nepôsobí výchovne na dodávateľov, pretože sú potom naďalej dodávateľmi používané v nezmenenej výške. Moderáciu

zmluvnej pokuty považoval okresný súd v spotrebiteľských vzťahoch dokonca za úplne vylúčenú. Za neprijateľné považoval aj dojednanie zmluvnej pokuty iba na postih jedného účastníka spotrebiteľskej zmluvy, tak ako to bolo aj danom prípade. Z uvedených dôvodov potom okresný súd vyhlásil dojednania o zmluvnej pokute za neprijateľnú zmluvnú podmienku spotrebiteľskej zmluvy (§ 153 ods. 3 OZ).

O náhrade trov konania rozhodol okresný súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p. a pomerne úspešnejšiemu odporcovi náhradu trov konania nepriznal, pretože ich nežiadal.

Proti rozsudku okresného súdu v zákonom určenej lehote podal navrhovateľ odvolanie v časti, ktorej bol návrh navrhovateľa zamietnutý a určená zmluvná podmienka neprijateľnou a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania. Žiadal, aby krajský súd rozsudok súdu prvého stupňa v tejto časti v zmysle § 220 O.s.p. zmenil a návrhu vyhovel. Uviedol, že s rozhodnutím súdu prvého stupňa zamietnuť nárok navrhovateľa, čo do zmluvnej pokuty a jej označenie za neprijateľnú podmienku nesúhlasí v celom rozsahu, nakoľko v tejto časti rozhodnutie nemá zákonnú oporu. Zmluvná pokuta dojednaná medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom bola dojednaná platne podľa § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka písomne s uvedením výšky zmluvnej pokuty a dojednanie je dojednaním individuálnym. Zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva zákaz dojednania zmluvnej pokuty v spotrebiteľskej zmluve pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti spotrebiteľom. Zmluvná pokuta je zabezpečovacím inštitútom. Dojednanie o zmluvnej pokute s odporcom bolo dojednaním individuálnym a preto ani prípadná aplikácia § 53 ods. 1 O.z. vo vzťahu k dojednaniu zmluvnej pokuty by neprichádzala do úvahy. Ak by odporca chcel, mohol uzavrieť zmluvu aj bez dojednania pokuty, teda mohol ovplyvniť obsah vo vzťahu k tejto zmluvnej podmienke. Zmluvná pokuta nespôsobuje značnú nerovnováhu medzi zmluvnými stranami. Zmluvnú pokutu možno dojednať len za porušenie povinnosti, pričom nerozhoduje, či ide o vážne alebo o menej vážne alebo veľmi intenzívne, či menej intenzívne porušenie povinnosti. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obdo/4/99. Primárnym cieľom zjednanej zmluvnej pokuty nie je dosiahnuť finančné plnenie od dlžníka, ale prinútiť dlžníka pod hrozbou majetkovej sankcie plniť si svoje zmluvné povinnosti vyplývajúce zo vzťahu založeného zmluvou o pripojení. Postavenie odporcu ako spotrebiteľa sa dojednaním zmluvnej pokuty nijako nezhoršilo. Nakoľko nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty by navrhovateľovi nevznikol, ak by si odporca bez ohľadu na to, či je alebo nie je spotrebiteľom plnil svoje povinnosti. Odporcovi nič nebránilo vybrať si balík služieb v plnej hodnote bez záväzku doby viazanosti zmluvou o pripojení, mal možnosť uzavrieť dodatok k zmluve o pripojení bez doby viazanosti a bez benefitov, a teda samozrejme bez zmluvnej pokuty. Odporca dal prednosť benefitu v podobe mobilného telefónu za zvýhodnenú cenu a výhodného balíčka služieb, čomu zodpovedá protizáväzok spočívajúci v 24-measáčnej dobe viazanosti. Navrhovateľ považoval za potrebné zdôrazniť, že i ochrana spotrebiteľa má svoje medze a v žiadnom prípade ju nemožno ponímať ako obranu jeho ľahkomyselnosti a nezodpovednosti. Právny predchodca navrhovateľa svoj záväzok vyplývajúci mu zo zmluvy o pripojení dodržal a bol to práve odporca, ktorý svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy porušila. Nezaplatenie ani len minimálnej fakturovanej ceny za poskytnuté služby pri záväzku doby viazanosti malo za následok vznik povinností odporcu zaplatiť navrhovateľovi dojednanú zmluvnú pokutu, ktorú nie je možné označiť za neprimeranú. Navrhovateľ poukázal tiež na skutočnosť, že vyslovenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky má význam iba za toho predpokladu, ak by túto zmluvnú podmienku bol dojednal priamo navrhovateľ a malo by to význam v tom smere, aby pre neho platil zákaz jej ďalšieho používania. Odporca sa k odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. v medziach odvolania, t.j. vo výroku, ktorým bolo určené, že zmluvná podmienka je neprijateľná a vo výroku o zamietnutí návrhu na zaplatenie zmluvnej pokuty s prísl. a zistil, že v tejto napadnutej časti je potrebné rozsudok okresného súdu potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správny. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého je o odvolaní možné rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia krajský súd zistil, že okresný súd sa v napadnutej časti neodchýlil od doterajšej rozhodovacej praxe krajského súdu v totožných veciach. Vid' napr. rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/83/2013-85 zo dňa 22.1.2014 zverejnený aj na www.justice.gov.sk/Stranky/Sudne-rozhodnutia. Vzhľadom na to sa krajský súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a odôvodnenie rozhodnutia o odvolaní obmedzuje na konštatovanie, že dôvody napadnutého rozhodnutia boli správne (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Vzhľadom na uvedené krajský súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti potvrdil.

V odvolacom konaní bol plne úspešný odporca, v dôsledku čoho mu v zmysle § 142 ods.1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému navrhovateľovi. Odporca však náhradu trov konania v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnil, preto mu nebola krajským súdom priznaná.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.